

[Statsministeren]

tidligere justitsminister vil erindre, at der er mange områder, hvor man nødvendigvis må skønne og prioritere. Kan hr. Ole Espersen erindre, at der i december 1981 kom et hundredtal polakker til Danmark? De var asylansøgere. Kan hr. Ole Espersen også huske, at deres sager overhovedet ikke blev behandlet, før den nye regering kom til? Den nye justitsminister, hr. Ninn-Hansen, bevilgede dem opholdstilladelse. I et år havde man stillet sagerne fuldstændigt i bero. Var det lovligt? Kan hr. Ole Espersen huske, hvem der var justitsminister i den periode? Jeg kan!

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er nok nødvendigt, at hr. Ole Espersen får en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg takker for henvisningen til 1981. Det er fuldstændig korrekt, at der i adskillige måneder ikke blev givet endelig opholdstilladelse til polske flygtninge. De fik lov til at blive her, men den endelige beslutning blev først taget efter nogle måneders forløb, det er fuldstændig korrekt, hr. statsminister!

Dengang var der ingen udlændingelov, der gav retskrav på noget som helst; ingen flygtninge og deres familier havde retskrav på noget som helst her i landet, det er forskellen. Vi syntes, det var uheldigt, og derfor gennemførte vi sammen med den nuværende regering i 1983 en lovgivning, der gav retskrav til flygtninge og til deres familier, mindreårige børn og ægtefæller, på, når vilkårene i øvrigt var opfyldt, at komme hertil. Det er en meget, meget væsentlig forskel, som bør fremhæves.

Statsministeren siger, at ombudsmanden ikke noget sted bruger udtrykket ulovlig. Det er korrekt. Ombudsmanden opstiller tre kriterier for, at berøttelsen skal være lovlig, og ombudsmanden konstaterer, at ingen af disse kriterier, der skal være til stede, for at der er handlet lovligt, er opfyldt. Det kan kun forstås sådan, at der er handlet ulovligt. Jeg kan ikke finde noget som helst andet udtryk.

Og til sidst går jeg ud fra, at statsministeren, når hr. Fischer ikke kunne det, kan bekræfte, at denne meget alvorlige kritik naturligvis er sendt direkte til justitsministeren. Det fremgår af det brev, vi har fået i Retsudvalget, og hvori

der står, at ombudsmanden til vores »orientering sender tre eksemplarer af min samtidige skrivelse til Justitsministeriet vedrørende ministeriets behandling af ansøgninger om familiesammenføringer.«

Statsministeren (Poul Schlüter):

Blot for at der ikke skal etableres en misforståelse, vil jeg sige til hr. Ole Espersens sidste betragtning, at sådan forholder det sig ikke. Det er således efter ombudsmandslovens § 10, stk. 1, og instruksens § 11, at ombudsmanden udtrykkeligt skal henlede ministerens og Retsudvalgets opmærksomhed på den pågældende sag. Ombudsmanden skelner meget nøje imellem fremsendelse af beretninger til orientering for ministeren og Retsudvalgets medlemmer og ombudsmandens fremsendelse af sager under anvendelse af ombudsmandslovens § 10, stk. 1, og instruksens § 11.

Ebba Strange (SF):

Hr. Fischer kunne finde et læserbrev i Berlingske Tidende, der gav udtryk for, at nu skulle der ikke gøres mere ved denne sag. Det var heldigt for hr. Fischer.

Ellers er noget af det, der har slået mig, at selv den presse, der normalt er det bedste talerør for Det Konservative Folkeparti, i denne sag – og det gælder pressen helt bredt – har bedt Folketinget og regeringen om at få denne sag undersøgt til bunds netop af hensyn til folkestyrets anseelse.

Det er ikke en personsag. Det er ikke en partipolitisk sag. Det er en sag om retsopfattelse og om demokratiets anseelse. Det er en sag om moral, om lighed for loven. Det er en sag om, at landets øverste justitsmyndighed har bøjet loven på en sådan måde, at ombudsmanden må karakterisere det som ikkelovligt og ikkeforvarsligt.

Og det er ikke en ubetydelig lov, man har bøjet på den måde. Det er en lov, der handler om menneskerettigheder, og som til syvende og sidst kommer til at handle om liv og død, om tab af velfærd og sundhed for de mennesker, den omfatter.

Der er ingen tvivl om ombudsmandens konklusion, og vi har i dag hørt statsministeren sige, at regeringen helt og fuldt tilslutter sig ombudsmandens konklusion. Men så må statsministeren også tilslutte sig, at den faktiske priori-